

Prolog

FOLOSUL SFINTEI LITURGHII PENTRU MORȚI ȘI PENTRU VII

Aici, la Sfânta Liturghie, însuși Domnul, în mod tainic, Se înjunghie pe jertfelnic și, prin aceasta, luptă mila Sa dumnezeiască a ierta păcatele pentru care mijlocește cel mai mare Mijlocitor și pentru care se aduce cea mai sfântă și cea mai puternică jertfa.

Folosul Sfintei Liturghii pentru morți

Două pustnice primesc iertare

Iată un exemplu din care se dovedește că pomenirile făcute la Proscomidie pogoară mila dumnezeiască asupra celor pomeniți.

„În timpul vieții Preacuviosului Benedict - istorisește Sfântul Grigorie Dialogul - erau două postitoare care, slăvindu-se printr-o viață sfântă, aveau urâtul obicei de a vorbi mult și a spune multe neadevăruri și vorbe rele. Sfântul le-a rugat ca să mai pună

frâu limbii, amenințându-le cu refuzul Sfintelor Taine, în caz de neascultare. Însă ele nu s-au lăsat de viciul lor înrădăcinat și peste câteva zile au murit amândouă, excomunicate prin amenințarea dreptului. Ca pustnice, ele au fost îngropate în biserică; însă, ca excomunicate, nu puteau rămâne în ea.

Când diaconul, în timpul Sfintei Liturghii, zicea: «Câți sunteți chemați ieșiți», ele, după cum s-a descoperit unor creștini, părăseau sicriile lor și ieșeau din biserică.

Auzind despre aceasta, Sfântul Benedict, trimise o prescură la biserică unde erau ele îngropate, spunând să se scoată din ea părticică pentru odihna sufletelor lor și să le pomenească la săvârșirea înfricoșătoarelor și

dătătoarelor de viață Taine. Deoarece după aceasta nimeni n-a observat ieșirea lor din biserică, credincioșii înțeleseră că prin jertfa adusă pentru răposate, după dorința robului lui Dumnezeu, Benedict, ele au dobândit iertare de la Dumnezeu”.

Un frate este izbăvit din muncile iadului prin Sfânta Liturghie

Pentru a înțelege mai bine puterea Jertfei celei fără de sânge pentru sufletele răposaiților, vom cita încă un caz din viața Sfântului Grigorie Dialogul, istoric de el însuși:

„În mănăstirea mea - zice el - era un frate cu numele de Iust, care se

ocupa cu medicina. Odată căzu într-o boală grea; și când nu mai era nici o speranță de îndreptare, atunci, alți frați, răscolindu-i lucrurile, găsiră ascunse într-o doctorie trei monede de aur, făcându-mi-se cunoscut aceasta, eu, pentru ca prin pedeapsă temporală să curăț pe frate de păcatul lăcomiei de bani și, în același timp, să dau pildă și celorlalți frați, am poruncit ca numitul frate să nu mai fie cercetat de nimeni până la moarte, iar după moarte să fie îngropat împreună cu cele trei monede, departe de mormintele celorlalți frați, și, timp de treizeci de zile, să nu se facă pentru el nici o rugăciune. El a murit și a fost îngropat după cum am poruncit.

Trecură treizeci de zile de la moartea lui Iust. În fine, mi se făcu milă de el; și,

dorind a-l izbăvi de chinurile de după moarte, am poruncit ca, în următoarele treizeci de zile, să se facă pentru odihna sufletului său rugăciunile pentru morți, cu parastas. În noaptea după ultima Liturghie pentru cei morți, mortul se arătă fratelui său și-i zise: «Până acum îmi era rău, dar acum îmi e foarte bine, pentru că astăzi m-am împărtășit». Așadar, prin mântuitoarea jertfă cea fără de sânge, fratele se izbăvi de munci”.

Un suflet din iad cere să i se facă

Liturghie

Era un preot și mergea la baie, pentru că avea o boală, și baia era pe

locul lui. În una din zile a mers să se spele și a aflat înăuntru un om pe care nu-l cunoștea și niciodată nu l-a văzut, care a venit și i-a scos încălțămintele din picioare și când voia să se dezbrace, îi ținea hainele până ce ieșea afară din baie, slujindu-l cu mare cinste și smerenie; aceasta făcând-o de multe ori.

Într-o zi, preotul a voit să meargă la baie și s-a gândit în sine: omului aceuia, care îmi slujește cu atâta evlavie și râvnă, să-i iau un mic dar; și așa a luat două prescuri și s-a dus. Cum a intrat în baie l-a aflat iarăși pe acel om care s-a apucat și a slujit preotului cu toată cinstea, cum era deprins. Când preotul a voit să plece, a scos cele două prescuri și le-a dat bărbatului aceuia ca

binecuvântare și pentru slujba pe care i-a făcut-o.

Iar acel om, supărat, i-a zis cu lacrimi: „Sfinte părinte, de ce îmi dai mie aceste prescuri? Această pâine este sfântă și eu nu pot să o mănânc, pentru că eu, cel pe care mă vezi, am fost stăpân peste această baie și am făcut multe rele într-însa, și m-am osândit și mă muncesc aici în acest loc, unde am făcut păcatele. Totuși, părintele meu, de vrei să-mi dai dar, aceasta te rog, prescurile acestea să le faci lui Dumnezeu liturghie și să te rogi pentru păcatele mele. Și cum ai făcut liturghiile pentru mine, vino după aceea și dacă nu m-ai aflat aici, să știi că a fost ascultată rugăciunea ta de către Dumnezeu și m-a izbăvit de muncă”. Și

cum a zis preotului cuvintele, dispăru din fața lui și n-a mai apărut.

Atunci preotul a cunoscut că acela nu a fost om, ci suflet. Preotul se întristă și plânse mult și cum veni acasă, începu de a doua zi și făcu opt zile liturghii. După ce făcu aceste liturghii, se duse din nou la baie, după cuvântul omului aceluia, dar nu l-a mai aflat acolo. De atunci cunosc preotul că omul acela a fost izbăvit de munca amară, se mântui și merse în rai la locul dreptilor creștini.

Puterea celor 40 de Sfinte Liturghii

Pentru sărindarele ce se fac pentru cei morți, să ascultați: Se spune la Pateric că un stareț, preot al